

بررسی فقر در ایران

صابر وندنقی

چکیده

فقر مانند نیازهای اساسی یک مفهوم پویاست. کارل مارکس درباره انسانی سخن گفت که در کلبه کوچکی می زیست و کاملاً احساس خوشبختی می کرد. تا اینکه همسایه اش در کنار او کافی بنا نمود. از همان زمان - کلبه نشین احساس محرومیت کرد. محرومیت نسبی محرومیتی است که از مقایسه سطح زندگی خودمان با یک گروه مرجع که درآمدهای بالاتری دارد، ناشی می شود. فقر پدیده پیچیده ای است به همان اندازه ای که محصول روابط اجتماعی و ساختار قدرت سیاسی است، نتیجه خواست ها و تمایلات و انگیزه های و تمایلات تک تک افراد فقیر است. فقیر کسی است که ناتوان از خروج از وضعیت فقر است و تمرکز ما بر روی شکاف قابلیت و توانمندی افراد خواهد بود. و در این حالت سیاست هایی مدنظر قرار می گیرند که معطوف بر رشد قابلیت های فردی و توانمند سازی افراد است و نگرش ما بلند مدت بوده و محدوده فقر در نگاه ما وسیع تر می شود

واژه های کلیدی: فقر، ایران